

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelésügyi hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési pénzek és reklamációk a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: uri-utca 9 sz.

(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 8-9 és d. u. 1-2-ig.)

Kiadói iroda: Városkör 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor csütörtökön estig.

Megjelenik minden vasárnapon.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Társadalmi visszahatás.

Vannak emberek, akik azt hiszik, hogy némi törvényes formáságnak betartása mellett, környezetük és az őket körülvevő társadalom fölött, — bizonyos előnyösebb pozíció következtében — nemcsak mint hangadók, hanem mint képzelt uralkodók, szabadon intézkedhetnek, sőt önkényűleg basáskodhatnak.

Látva, miként az emberek az ő cselekményeikkel, intézkedéseikkel s általában szereplésükkel szemben kritikai véleményeket nem nyilvánítanak; (mert e részben kellőleg tájékozva nincsenek, pozitív adatokkal nem rendelkeznek, vagy óvatosak és eszélyesek, vagy tán bátortalanok), — azt gondolják, hogy ők csakugyan helyesen, jól és igazságosan járnak el s a közönség hallgatását elismerésnek, buzdításnak veszik; azt képzelik hiúságukban hogy az ő auktóritásuk emelkedik, nyombussal környezik magukat, elbizakodókká, követelőkké válnak s meg is várják hogy az ő nézeteik, véleményeik mint egyedül igazak döntő súlyjal birjanak a társadalmi életre, talán a világesemények alakulására.

Ily emberek hova hamarabb a nagyzólsági mániába sodortatnak, diktátori, félisteni szerepkört vindikálnak maguknak — amíg a tébolydában be nem végzik életüket.

Szánandó lények!

Természetes, hogy ily eszmekeörrel, ily felfogással csak téves nézeteket lehet alakítani; valamint az is, hogy e körülmények között az ily nagyzó embereknek cselekedetei is téves irányúak, le-letérnek az igaz utról, átsaponganak a törvényes korlátokon, nagy garral gázolnak intézményeken, bevett szokásokon, jogokon és tisztességi követelményeken keresztül s a méltányosságnak ha hallották is hírét, de azt respektálni soha nem

akarják; hibáikat, tévedéseiket mert ilyenek létezését el nem ismerik, belátni, megbánni eszök ágába sem jut. E féle teremtetek főnhordják az orrukat, hátravetik a fejüket és ostentált hivalkodással, méltóságteljes grandezzával sétálgatva nyilvános helyeken — láthatók csak azért hogy magukat láttassák, amíg ők csak azt veszik észre akiket meglátni akarnak.

Ily emberek pár év alatt makacsokká, megrogzítottakká válnak; — ha ellentmondást avagy ellentállást tapasztalnak, akkor meg éppen ideges ingerültség fogja el őket, dühösekké, kérlelhetlen boszúállókká lesznek és ha hatalmuk, erejük van, megszegyenítik, megtörik ellenfeleiket. Ha az e fajta emberek gazdagok is, annál veszedelmesebbek, ha még vékony pénzüek, akkor minden erejüket arra fordítják hogy minél több pénzhez jussanak, meggazdagodjanak, habár zsebelés útján is vagy egyéb bármily tisztességtelen módokon; — mert a hiúság és gög mutatni, tündökölni akar, a dicsőség vágya olthatatlan szomjként égeti ily szerencsétlen teremtetek vézna lelkét. És a szemébe tekintve az e fajta lénynek, láthatjuk az önzés ördögi vigyorgását, amikör számítása szerint most itt meg ott pénznek feselni kell! Ily pillanatok behatása alatt hajlandó az ember meggyülni a földi vagyont s az ily pokoli fajzatnak fejéhez vagdosni darabonkint a bányák és bányák kincshalmait.

Egy bizonyos időköz — több kevesebb esztendő — letorgása alatt azonban az emberek az eféle hang- és irányadó férfiaknak szeszélyeit, bogarait kezdik unni; egyik másik polgár kritizálgatja azoknak eljárását, elbánását, cselekményeit. Neki bátorodnak többen s a megközelíthetetlen féltelmes „nagy embereknek“ számos turpissága tűnedezik elő, amik még közelebről s nagyobb nyilvánosság előtt megtekintve már valósággal tör-

vénybe ütközőkké, megbotránykóztatókká válnak s a leleplezés kellemetlen meglepetésű hatása által közszájra kerülnek.

Itt következik be a társadalmi visszahatás! Amidőn az ily ál-nagyságok, képzelgő kis-istenek az utcán sétálva, nyilvános helyeken, hivatalokban, a velük találkozó szeméiből mindenütt e szót olvassák ki: „Ismerlek szép maszk!“ Azután ha az ilyen feltevések megzafolása végett a hősök még tovább erőlködnek megszokott szereplésükben — azt már az emberek megmosolyogják; később már nevetnek és szembe kacagnak. Ha erre sem hagyják el a szereplés színterét, akkor következnek a nyilvános megjegyzések, fölszólamlások — természetesen polemizálássá válva — majd a kihívások, kigúnyolás, megszegyenítés, terrorizálás, tettegesség!

Aki szelet vet, vihart arat. Tartja egyik közmondás. És hogy így van, az igazságosan történik.

Bármerre menjünk, találhatunk ily nyomorult lelkületű, elfogult gondolkozású, szükkeblű kapzsi, hiú és gögös modern brávókra; de szerencsére azt is tapasztalhatjuk, hogy bár egy ideig csak elnézik, eltűrik az ilyen szédelgők szemfényvesztő szerepléseit, handabandáit, bölcselkedéseit és szeszélyeit, imponálási viszketegének kipattanásait, fölfuvalkodottságának sértő henczégeit, követelő gorbaskodásait: rendesen akadnak olyanok, kik leleplezik ezeket a boskókat s kiszolgáltatják a nyilvánosság, a közvélemény ítéletének; — mire szétoszlik szappanbuborékként a nyabus és a nagy férfiak itt állanak mint közönséges hazugok és ügyetlen ámitók.

Ez a társadalmi hatás a legbiztosabb öre az erényeknek és jogoknak; biztosítéka az igazságszolgáltatásnak, szigorú de igazságos büntetője

TÁRCZA.

Beszéltem a csillagokkal...

— A „Köszeg és Vidéke“ eredeti tárczája. —

Beszéltem a csillagokkal . . .
Azok ám az áldott lelkek,
Egyik kivált olyan jó volt,
Mindenfelé elvezetett

Megis kértem, hogy titkon a
Legszébbeket mutassa meg!
Nem szólt semmit, csak mosolygott
— S szeméidre letekintett. —

Patonay Sándor.

Aludj csak

— A „Köszeg és Vidéke“ eredeti tárczája. —

Aludj csak kisded gyermekem!
Bölcsődet én majd ringatom . . .
Ugy sincs anyád ki felvegyen,
Aludj csak árva magzatom!

Már ujra nyujtja kis kezét
Oh Istenem hát mit tegyek??
Ha nem tudom el altatni
Reménytelen szerelmemet!!!

Patonay Sándor.

Népdal.

— A „Köszeg és Vidéke“ eredeti tárczája. —

Azt mondják, ha fáradt a nap, lepihen,
Azért siet fönn az égen oly igen;
Fáradásnak legjobb szer a nyugalom —
Elhiszed-e te is kedves angyalom?

Nézem szemed, nézem e pár csillagot
S biz' Istenem sokszor belefáradok,
Elfáradok s még sem kell a nyugalom:
Csókolnék én százat is még ajkadon.

Eöry.

Felix tündére.

Irta: St. Jágo.

(14-ik folytatás.)

Szóltanul haladtunk Andorral karonfogva a nagy kioszhoz.

Persze Andor barátom nem tudta az én titkomat: hogy Evelinnel én már megismerkedtem, hogy vele naponkint érintkeztem, hogy „Ő“ baráti érzelmeire is méltatott, hogy mily kellemesen töltöttük el az időt, mialatt távol volt. Végre nem tudta azt sem természetesen, mikép összekocczanás volt közöttünk, minek következtében neheztelünk egymásra

Hanem most már térjünk át fontosabb eseményekre . . . siessünk a cél felé, nehogy az unalmas hosszadalmasság vádjá emeltessék ellenünk. A kerti ünnepélyt kellene leírnom — de hát ez nem bir érdek-

kel hallgatóimra — hisz számtalanszor olvashatott ilyenekről. Ép ezért a legnagyobb rövidsége fogok szorítkozni.

Nagy érdeket keltett a csónak-verseny, mely a park-tavával az összeköttetésben levő folyón volt küzdendő. A „dress“-ben felvonuló résztvevők — a különböző színű matróz-ingek-sapkákkal — amint felvonultak csinos képet alkottak. A közönség kétféle oszlott, egy része a folyó partján, más része a tó kikötőjénél az indulás helyén gyűlt össze.

Tekintetemmel átfutottam a társaságot — de a kit kerestem, most sem találtam meg; Andor mellett állt.

— „Evelin?“ kérdeztem mohó türelmetlenséggel tőle.

— Nincs! — felelt, „de félóra előtt értesültem, hogy nemrég érkeztek haza. Eljövételük bizonyos“.

Nem szóltam többet, de oly biztosnak nem vettem az eljövételét. Attól féltem, hogy Evelin komolyan haragszik és miattam nem is fog ma eljönni.

A rendezkedés megtörtévében, a csónakok egymás mellett lebegve a csillogó víz felületén várták az indítást. Bennök kipirult arccal türelmetlenkedtek a küzdők. A parttól a közönség biztatta őket — s az ifjú leánykák virágosóval árasztották el a csónakokat. A start sikerült — és a kis hegyes vízi-járművek egyszerre nyilsebességgel siklottak tova előlünk, egy vig induló mellett. — Magamnak is kedvem jött e sportra és előhozatva az egyszer már említett sugár könnyed „skiff“-et szép lassan vízre ereszkedtem. A zene lelkesítő dallamot játszott s a csónakom mintegy rythmosus lengésben haladt tova a fodros, gyűrűző hullámokon. Oh, mily jól esett a hűvös kéjes szellő, mely arcomba csapott. Egy időre magára hagytam illetőleg a víz gondjaira biztam csónakom.

minden jogtalanságnak és a hóbortos nagyozolás elbizakodott túlkapásainak.

Ápolni kell a társadalmi közszellemet, hogy mindenkor ruganyos, ható-képes maradjon!

Pattantus.

Az értékpapírok kezelése.

Hazánk folytonos gazdasági és pénzügyi fejlődésben van és ha e téren eddig elért eredmények nem is mérkőzhetnek azokkal, melyek a nyugat-európai államokban már elérték, mégis kétségtelen, hogy azoknak a száma, kik megtakarított pénzüket értékpapírokba fektetik, napról-napra növekedik. — A budapesti értéktőzsdén jegyzett értékpapírok máris szép számot és óriási értéket képviselnek, ámbar a hazai értékpapíroknak igen nagy része nem jegyeztetik a tőzsdén, és így a modern tőkekezelés tekintetében már az előrehaladottabb kultúrállamok sorába léptünk. A kamatozó papíroknak növekedő száma azonban mit sem bizonyítana, ha e czímetek nagy része nem volna itt benn a hazában elhelyezve.

Az összes befektetési papírok közül csak a állami járadékok nem esnek törlesztés alá és így nem tartoznak a törlesztendő értékpapírok közé; a többiek azonban valamely módon visszafizetésre kerülnek. Az ily befektetési értékek minden előnyük mellett a figyelmen kívül hagyásra sok veszedelmet hozhatnak és ezeknek a veszélyeknek elhárítása, vagy legalább is csökkentése egyik főadata lapunknak. Csak néhányat sorolunk fel ezek közül a veszélyek közül. A Magyar Mercur a sorsjegyek és a sorsolási értékpapírok rendes huzási lajstroma mellett közli a hátralékosokat is. Mit jelentenek ezek a hátralékosok? Itt azok a papírok vannak felsorolva, melyek már korábban kisorsoltak, de az illető papírok tulajdonosai eddig nem jelentkeztek pénzükről. Már most miféle hátrányok merülnek fel az ily értékpapírbirtokosra, a kinek papírjait már régebben kisorsolták, de a pénzt nem vette fel? Először is mindennekelőtt kamatozatlanul hever a tőkéje, mert attól a naptól kezdve, a mikor a kisorsolt értékpapír esedékessé válik, megszűnik az adós kamatozási kötelezettsége. De ez még nem minden. Az ily kisorsolt értékpapír tulajdonosa, úgy mint azelőtt szokta, az esedékesség napján levágyja a szelvényt, elviszi valamelyik bankháza, hol kifogástalanul beváltják neki. De a kisorsolt értékpapír kamatozása már megszűnt, tehát miből fizetik ki a szelvényt? A tőkéből! A hanyag tulajdonos, ha jó idő leteltével rájön arra, hogy kötvénye ki van sorolva és be akarja váltani, nagy ál-métkodására megtudja itt, hogy a kisorsolás napjától számítva, kamat helyett tőkéjét fogyasztotta. Tehát nemcsak hogy nem kamatozott a pénze, hanem még a tőkéjének egy részét is elfogyasztotta abban a hitben, hogy kamatait éli fel. A hátralékosok folyton nagyobbodó terjedelme bizonyítja azt, hogy azoknak a száma, kik saját hanyagságuk folytán csorbitják vagyonukat, egyre növekedik.

Az értékpapírbirtokost azonban még egyéb veszélyek is fenyegetik. Például egy részvényváltalat évenként is vesztéssel dolgozott és a részvényesek semmi kamatot sem kaptak. A látszólag értéktelen papíros birtokosánál lassankint csökken az érdeklődés, papírja igen nehezen, vagy egyáltalán nem adható el, félre teszi. Időközben azután megváltozik a helyzet, a társaság a részvények összetételébe, vagy csekély utánfizetés segélyével szánódik. A törvényesen megállapított határidőket közzéteszik és a ki e határidőn belül nem jelentkezik, annak elvesznek a jogai. A vállalat így lendületet kap, osztalékot fizet, de a gondatlan részvényes,

a ki csak most vesz tudomást a változásról és föl akarja venni az osztalékot, hűledezve hallja, hogy részvényét megsemmisítették, mert nem jelentkezett a kellő időben.

Hát az elévülési törvények alatt milyen óriási veszteségeket szenvednek gyakran az értékpapírbirtokosok. Ha bármelyik részvénytársaság mérlegét megtekintjük, a „Teher“ oldalán majd mindegyiknél megtaláljuk azt a rovatot: „Fel nem vett osztalékok“. Ez a rovat évről évre változik, mert a mint az osztalék elévül, a tartaléktőkéhez csatolják. Hány oly régi sorsjegyet hoznak a váltóházakba beváltás végett, melyek már elévültek, tehát értéktelenek? A sorsolási értékpapírok hátralékosainak jegyzékéből évről évre egy bizonyos mennyiséget kitörölnek, mert elévültek, értéktelenek.

Mindezek a veszélyek igen könnyen elrithatók az által, hogy az értékpapír-birtokos lapunkat figyelemmel kíséri. Ebből megtudja mindazokat a hirdetéseket, melyek az értékpapírokra vonatkozólag kiadatnak, az elévülés veszélyének sines kitéve, mert rendszeren közlik a szelvények beváltásának határidejét és főleg a sorsolások jegyzékének pontos és hibátlan közlésére fektetünk nagy súlyt. Ezért csak röviden akarjuk felsorolni azokat a mozzanatokat, melyeket az értékpapírok kezelésénél figyelembe kell venni.

Az elévülés veszélyének első sorban a szelvények, azután pedig minden sorsolás alá eső értékpapír és sorsjegy van kitéve. Ugyanis ha valaki hosszabb időn át nem veszi fel az esedékes kamatokat, vagy pedig a visszafizetésre felmondott vagy kisorsolt tőkéket, azok egy bizonyos idő mulva az illetőre nézve elvesznek és ezt elévülésnek nevezik. A részvénytársaságok jobbjára kimondják alapszabályaikban, hogy mikor évülnek el a szelvények, a hol ez nem történik, ezekre nézve a kereskedelmi törvény 5 évben állapítja meg az elévülést. Minden egyéb kötvényre és értékpapírra az 1881-dik évi XXXIII. tv.-cikk 37., 40 és 41-ik szakasza érvényesek, melyek szerint kötvények 20 év alatt, szelvények pedig 6 év mulva évülnek el az esedékesség napjától számítva.

A sorsjegyek nyereségyadója, a mi a nyereségyéből levonatik, minden magyar és osztrák sorsjegynél és minden huzásnál megtalálható lapunkban már teljesen kiszámítva a kifizetési táblázatban. A nyereségyadó a különböző sorsjegyeknél változó; magyar sorsjegyeknél 1883-ig az 1875. évi XXV. tv.-cikk értelmében $6\frac{3}{8}\%$ volt az adó, 1884-ben ezt $6\frac{3}{10}\%$ -ra változtatták és a mult évben 10% -ra emelték. Ausztriában 15—20% a nyereségyadó. A kiszámítás úgy történik, hogy a nyereségyéből a sorsjegy névértéke levonatik, a hátralékos összeg 20 által maradék nélkül osztható számmal egészítették ki és ebből számítják le az illető adót.

A megsemmisítési eljárás rendkívül fontos mindazokra, kiknek valamely értékpapírjuk, legyen részvény, kötvény, sorsjegy vagy csak szelvény is elveszett, elégett, ellopott, vagy bármely más módon tönkre ment. A megsemmisítési eljárásnál feltétlenül szükséges, hogy a tulajdonosnak nem szabad a megsemmisítendő értékpapír hollétét ismernie és ezért elsikkasztott értékpapírok, melyekről tudjuk, hogy ki a sikkasztó, nem képezhetik a megsemmisítési eljárás alapját. Az értékpapírok megsemmisítési eljárását az 1881-ik évi XXXIII. t.-cz. szabályozza. A megsemmisítésnél követendő eljárás, valamint mindazok a körülmények, melyek itt tekintetbe veendőek legközelebb egy külön cikk tárgyat fogják képezni, miért is itt nem foglalkozunk e rendkívül fontos ügygyel bővebben. Csak azt akarjuk még megemlíteni, hogy az értékpapírok, különösen a sorsjegyek megsemmisítése igen sok csalásra adott már alkalmat, a mennyiben a régebben és a hátralékosok között lévő nagyobb nyereségyével kisorsolt sorsjegyekre oly emberek kéri a megsemmisítést, kiknek az illető

romba, hogy nem tudtam a sziszszesz felkiáltást elfojtani, melybe a düh is belevegyült.

„Na — szépen vagyunk. Törött kar?!“ mondám magamban.

„Most . . . Jehova! . . . most segíts! . . . És mindez — ah, — egy haszontalan ábránd . . . nevetéses érzélgés folytán . . . ép a pillanatban, midőn nevét kiejtém . . . Omen! Lehetetlen hogy rosztat ne jelentsen. Végzet . . . az én bal végzetem! . . .“

E közben kiméletlen processust végzett rajtam a szél. Végre is haditanácsot tartottam magammal, tanácsba vonva bal-karomat is. Szépen megapogattam ez utóbbit — különös! — nem éreztem törést vagy hogy fájtna. Felemeltem és mozgattam: semmi! Könnyű tohászt bocsátottam az egekbe! . . .“

Mielőtt a katabazist megkezdhettem volna a sorsgondoskodott egy kis részvevő, néző publikumról is. A parkból ugyanis néhány hölgy és ifjú sétacsoportnak állt telt, s elérve veszedelmem színhelyét gyönyörködhetett idillikus helyzetben. Gúnyosan magyaráztam meg nekik a — Scylla és Charibdis — közti veszedelmet, intve őket, hogy meneküljenek. Discret szerenese — azaz részvénytulajtkozatok között távoztak el megígérve egy mentő csónak küldését. Ezután fogantottam visszavonuláshoz. Mikor csónakom a kikötő hidhoz surlódott — szolgám várt ott, kinek segélyével a szárazra kiléphettem. Karom aggasztott — néhány nyilalás gyanú volt . . . Nemsokára Andor állt előttem. Megragadja kezemet és aggodó hangon kérdi:

— „Felix! kedves barátom, hol valál ennyi ideig? De mi lett, homlokod vérzik . . . mi történt? . . .“

Ezt csak most tudtam meg. —

Megszorítom a hü barát kezét — körül nézek, néhány kíváncsi látva, nyugodtan — majdnem vidáman — szólok: „Semmi! /kényszer fürdő, meg — sugtam fülébe — egy kis kar-fizetődés vagy mi a manó.“ Röviden elmondtam neki ostoba esetemet.

sorsjegy soha birtokukban sem volt és minthogy a megsemmisítésre vonatkozó közlemények csak a hivatalos lapban jelennek meg, mit kevés ember kísér figyelemmel, az értékpapír-birtokosok hanyagsága itt is megboszulja magát. Mi mindenkor közöljük azokat az értékpapírokat, melyekre nézve megindították a megsemmisítési eljárást, mit szintén jó figyelemmel kísérni.

Ezek a főbb mozzanatok, melyeket minden értékpapírbirtokosnak tudnia kell, ezeken kívül van ugyan még sok más apróbb körülmény, mit szintén figyelembe kell venni. Ilyen például az elrongyolódott kötvények kiesése, a valamely névre vagy jogi személyre leköötött kötvények átíratása, devinkulálása, a több kisebb összegről szóló kötvényeknek egy nagyobb összegre, vagy megfordítva a nagyobb összegről kiállított kötvényeknek kisebb összegre való kicserélése stb. stb. Anyai azonban már az itt felsoroltakból is látható, hogy az értékpapírok kezelése is igénybe vesz bizonyos gondozást és értelmiséget és hogy különösen a hanyagság és a jó tanácsadó hiánya gyakran megboszulja magát. — A hanyagság ellen az igaz nincs orvosságunk, de mint jó tanácsadó mindenkor rendelkezésére állunk olvasóinknak, hogy minden képzelhető veszteségtől megóvjuk őket.

Magyar Mercur.

Belföldi szemle.

— **Kassán** hazánk felvidéki kulturérdekeinek e központján van egy gazdag történelmi és régészeti múzeum, melynek amúgy is túltöltött helyiségei b. e. Henszlmann neki hagyományozott gyűjteményeit már nem tudják befogadni s azért egy czélszerű, új múzeum-épület emelése itt égető, közművelődési szükségé válna. Ezen czéltől Recsey Viktor okl. tanár, püspöki könyvtáros, midőn a fővárosban Henszlmann e hagyatékának felvételével múzeumegyletünk megbízásában vala elfoglalva, megnyerte Vámbéryt egy, a kassai múzeum javára, Kassán tartandó felolvasásra. Ez alkalomból, hogy nagy orientálistánk Kassán vendégszerepel, jelenik meg Recsey Viktor (magyar és német nyelven) Vámbéryről szóló füzetének második, bővített kiadása, melynek tiszta jövedelmébe szintén a felvidéki múzeumnak van szána. A lapunkhoz is beküldött magyar füzetnek tartalma 54 oldalon ismerteti Dr. Vámbéry Armin életét és tudományos működését, továbbá három rendbeli felolvasását Monarchiánk magatartásáról Oroszország irányában; a magyarok ázsiai multjáról és európai jövőjéről és Afrikáról. Végül ismerteti Vámbérynek legújabb konstantinápolyi szereplését s nevezetesebb munkáinak jegyzékét. A rendkívül érdekes munka ára 50 kr. Megrendelhető szerzőnél.

— **A magyar fegyvergyár** f. é. május 1-én kezdi meg működését.

— **Az ország tiltakozása.** A véderőjavaslat 14 és 25-§§. ellen országsszerte oly erőteljes áramlat van folyamatban, aminőt újabb alkotmányos korszakunkban ez ideig még nem tapasztalhattunk. A fővárosban az országos ellenzéki pártok által együttesen rendezett tüntetés a mult vasárnapon óriási arányokat öltött és annak kivitele a rendezés ügyességének és a lelkes buzgalomnak s a hazafias érzületnek non plus ultráját elérte ugyanynyira hogy a külföldi lapok is teljes elismerésüket nyilvánították az inposans tüntetés méltóságát teljes lefolyása fölött. Az országgyűlésben az ellenzéki pártok legkitünőbb szónokai önmagukat multák fölül a lelkesültségben és a szónoklatok művészi tőkélyét illetőleg. Az országgyűlésből és a fővárosból a tüntetés hullámai már az ország nagyobb városaiba csaptak át s mindenfelé a magyar nyelv megvédése mint jelszó

Rögtön expediált szobámba azzal, hogy az orvost küldi. Én pedig kijelentettem előtte, hogy csak átöltözöm és jövök vissza; az orvost elfogadom — de véleményét nem.

Andor ellenkezett . . . de egyszerre megölelt és odasugott a fülémbe:

— „Evelin itt van! . . . szerencsés kópé vagy . . . ő maga kérdezősködött fölötled, hol vagy. Nem győztem e fölött bámulni. Ugye, egy csepp hymettusi mézet mégis adhatunk keserűségedre . . .“

Ki irhatná le az örömet, mely szívemben fellángolt, midőn szobámban Andor szavaira gondoltam. „Tehát „Ő“ eljött, itt van, — nem haragszik, kérdezősködött fölötlem . . . kiengesztelődött? . . .“

Ujra láthatom, beszélhetek hozzá, — ujra nyájas, kegyes lesz irántam. Oh istenem! mily üdv lesz ez ímére. Talán . . . ah . . . talán ő sem közönyös . . . felébredt volna szívében meleg érzélemmé változott át? . . .“

Ily örült reményekkel táplálkoztam. Mind oly rejtélyes, de egyszersmind gyönyört kelto kérdés-felelet vonult át képzeletemen. Alig vártam hogy rohanjak, hogy repüljek feléje — hozzá . . .“

Az orvos zavart meg. Megvizsgálta karomat és azt a komoly, határozott nézetet tolmácsolta, hogy a szobát kellene őriznem és a lehető legnagyobb nyugalmat szem előtt tartanom, mert az izület-ferdülés veszélyes lehet — ha megerőltetés járul hozzá. Vállat vontam e bal-jáslatu intésre és nyugodtan értésére adtam, hogy nekem a társaságban kell lennem, az esti táncvigalmon is — minden áron.

A jámbor nem tudta, hogy mi vonz engem, miért kell nekem dacolni az izület vagy micsoda ferdülés-sel. Aesculáp kezeit mosta . . .“

Tíz percz mulva reményteljesen, boldogan álltam Evelin előtt, kinek Andor — még mindig tudatlan-

hangzik szerte a Kárpátoktól Adriáig. Ily körülmények között alig kétségsbe vonható az eredmény, hogy a 14. és 25. §§. módosítás nélkül megszavaztatni nem fognak, annál kevesebb, mivel a kormány pártjának számos kitűnőségei minden pártfegyverem dacára is a javasolt §§. ellen foglalnak állást és kijelentéseik szerint inkább a pártot hagyják el, mint sem az ország vitalis érdekeit föltámasztják. A magyarok Istene védje hazánkat minden veszedelemtől s kivált a 14. és 25. §§-tól!

— **Az ideai fősorozás** időszakát a honvédelmi miniszter utólagosan fogja közölni.

— **Horváth Boldizsár** tiszteletére a február 20-ki képviselőházi ülésben tartott remek tartalmú szövegeket fölötti elismerésül az ellenzéki és pártok kívüli képviselők a „Hungária” színpadán február 21-én fényes lakomát rendeztek.

Külföldi szemle.

— **A francia kormányválság** legújabb hírek szerint Melie elnökségének elfogadásával fog véget érni.

— **Olaszországban** a Crispi-kabinet megbukását várják. A munkások izgalmai egyre tartanak.

— **A szerb király** valószínűleg Riszticset fogja a kormányalakítással megbízni.

— **A berlini felhivatalos „Post”** című hírlap a magyarországi eseményekről következőket írja: „A kisebbség fog győzni. A hadseregbe i nyelv és az ujonc-jutalék kérdésében már is kapitulációra kényszerítette a kormányt. Nagyon valószínű, hogy sikerülni fog neki a kabinet megbuktatása is. Ez esetben a kormányra jutott ellenzék tovább fog menni ezéjái érdekében: kiszakítja a monarchiát a Nemetszöggel való szövetségéből, sőt elválasztja Magyarországot magától Ausztriától is. Oly dolgok készülnek itt, a melyek megváltoztatják egész Közép-Európa mostani alakját, sőt az egész európai politikát is.

Helyi és vidéki hírek.

— **Gymnasiumi segélyező egyesület.** A segélyező egyesület ügyében kibocsátott „Felhívás”-ra örvendetes módon jelentkeznek a tagok. A helybeli takarékpénztárakon kívül, mely már ugyanis 209 frttal szerepel, mint alapító tag s az idén újból 40 frttal járult az egyesület ezéjái előmozdításához, a következők jelentkeztek alapító tagokul: id. Battányi Karoly gróf; Kovács Abel, szt. Ben. r. áldozó-pap, győrszentmártoni jószágkormányzó; Mann Honor szt. Ben. r. áld. pap, győrszentiványi plebanus; Horváth Bálint, szt. Ben. r. áld. pap, győri főgym. tanár. Rendes tagul jelentkezett: Köszegi József, könyvkereskedő. Eddig van összesen 19 alapító, 17 rendes tag.

— **Nyilvános lezárolás és köszönet.** A községi takarékpénztár a gymn. segélyező egyesület ezéjaira 40 forintot adott. Fogadja érte a leghálásabb köszönetet. — A tagsági díjat lefizették: Bathányi Karoly gróf, alapítótag 30 frtot. — Major János, prépost ur, alapító tag az első részletet, 10 frtot. — Kovács Abel, alapító tag 30 frtot. — Horváth Bálint, alapító tag egy drb. 100 frt. névértékű község-szombathelyi vasuti részvényt. — Egy asztaltársaság 83 kr. adott gyűjtés utján az egyesület ezéjaira. Köszeg, 1889. febr. 20-án.

Kroller Miksa, s. k. igazgató.

— **Házi-bált** rendezett néhány községi uri család a növendék leánykák élvezetére mult hetfőn a volt közjegyzői most üresen álló lakhelyiségben. A mulatságnak szigorúan házas jellege volt s csupán a rendező családok közeli ismerősei valának hivatalosak. A Szombathelyről megrendelt népzenezek talpalál szőlő nőitai mellett a vendégkoszorú reggelig kitartotta. — Érdemes

ságban — szertartásos ünnepélyességgel mutatott be. En ez alkalommal egy kis masquet-ot öltöttem: úgy tettem, mintha csakugyan nem ismertem volna eddig Evelint, és arcom azt az egykedvű, némileg tartozkodó chablonszerű színt mutatta, a mi az első ismerkedésnél szokásos, — e mellett még észrevehető naiv ártatlan kifejezést öltöttem. Egy pillanatig, midőn Evelin arczára tekinték és ajkait a kitörni készülő nevetéstől rángani lártam — alig tarthattam komolyságomat, — de meghajlásom kifogastalan volt.

Hanem gyöngé volnék Andor barátom meglepetésének vázolására, mikor Evelin meghajlásom után, még mindig színpadias kifejezés arcomat figyelve egyszerre csak elnevette magát, — s én is kiestem szerepemből.

— Haha! . . . Andor, hisz ön nekem egy jó ismerőst mutat be barátja személyében! Ah, ez pompás . . . csak harmadizben történik. És ön is, Felix, mily jámbor arcot vág, mintha diplomatiái pályafutását kezdené? Elismerem, hogy kedélyeskedésüket mi sem haladja felül . . .

Andor meglepetve nézett hol egyikünkre, hol másikunkra és küzködött a bosszúság és nevetés között . . . mig végre az ő jó kedve is kitört.

— Ah! kedves Evelin, ha így van, nincs más hátra, mint hogy elfogadjam a csinos „fait accompli” és átadjam önnek e hűtlen barátot, hogy álnokságáért mellyel a coup de theatre-ot előttem eltitkolá, kellően megbüntesse.

— Bizza reám — szigorú leszek.

Andor beszélgetett még kissé velünk, mialatt ismerkedésünk „hogyan-járól” kért felvilágosítást. E rövid jelenetben mindhárman szerepet játszottunk: Evelin a kiengesztelődött nő, — Andor a hős-apa, — és én a megtérő, bűnbánó szerep. Andor tartotta be nem a lelket s mcrczéséggel nagyot esőkkent távoztára.

(Folytatása következik.)

volna, hogy eféle rendszeren sikerülni szokott házi mulatságokat minél gyakrabban rendezzenek a családos uri-házak; anélkül mégis, hogy ez által magukat a társadalmi élettől elszigetelni akarják, mivel különben ez a társadalmi szellemnek teljes meglazulására vezethetne.

— **A „községi kereskedelmi kör”** f. évi márczius hó 2-án a bálház nagy termében műkedvelői színi előadással eg bekötött zártkörű táncmulatságot rendez. Beléptijegy a színi előadásra és táncmulatságra: Erkel-lyen és L. H. sorban 1 frt. 20 kr., III., IV., V. sorban 1 frt. — A többi sorokban 80 kr. jegyek válthatók Köszegi József ur könyvkereskedésében. A t. helygközönség felkérteik minél egyszerűbb öltözékbe megjelenni, — ennél az estélynél a fődolog nem a toillete, hanem a fasztelen jókedvű mulatság lesz. Kezdeté 7¹/₂ órákor.

— **A községi takarékpénztárnál** folyó hóban tartott közgyűlésen megválasztott igazgatónak Pötzberger Károly ur, valamint a régi bizottsági tagok is újra. Az oszalék ez idénre 72 frt.

— **Városi orvos.** Szombathelyen f. hó 18-án megtartott megyei választmányi gyűlésen Kovács István orvos urnak városi orvossá lett megválasztása ellen beadott felebbezés végleg elvetetett és a megválasztás megerősítetett.

— **Vasvármegye közgyűlése** február 18-án tartott ülésében Weörös István ur bizottsági tag indítványa folytán a 14. és 25. §§. elleni aggályok elhárítása iránt a képviselőházhöz mersekelt szellemben fogalmazott feliratot intézni határozott.

— **Halálozás** Tolnai Gróf Festetics Elek maga úgy es mint az összes érdekelték nevében szomorodott szívvel jelenti szeretett nejének tolnai Festetics Krisztina szül. Chernelházi Chernel a baldoklók ájtatos szentsögenek felvétele után éltének 43. évében törént gyászok kimúltát. Hült tetemei f. hó 21-én d. e. 9 órákor fognak lakásán városháztér 8. sz. alatt beszenteltetni onnet Köszegre átszállítani, és f. hó 22-én a tartandó gyászmei után az ottani sirkertben örök nyugalomra eltéetni Béke hamvaival! Sopronban, 1889. évi feb. hó 20-án.

— **Rohoncson** a nagy vendéglőben f. évi február hó 27-én zártkörű táncvizsgalomb rendeztetik, Stern S. zenetársulata közreműködésével. Beléptidj: személyenként 1 frt. Családjegy 2 frt. 50 kr. A tiszta jövedelem a helybeli kisdudovó intézet és tűzoltó-egylet javára fog fordítatni. Felű fizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— **Leleményes kocsmáros.** Rohoncson f. hó 16-án nem annyira „zártkörű”, mint inkább „bezárt” táncvizsgalomb rendeztek. A kocsmáros ugyanis okulva az előzőleg tartott táncvizsgalomb, midőn vendégei — miért miért nem, más vendéglőbe mentek enni; most a kapukat bezáratta, s reggeli 3 óráig muszáj evés és ivás rendeztetett.

— **Modern festő.** Ugyancsak Rohoncsonról értesítenek bennünket, hogy f. hó 20-án virradóra egész művészi mázolását bámultatta egy ismeretlen tettes. Vagy 50 házat sőt ablakokat is különféle caricaturával díszített fel. A festőket — mint mondják — nem Budapestről hozta az illető.

— **A szombathelyi ált. gazdasági kiállításnak** — mely f. 1889. szept. 1-től szept. 30-ig tart — összszerendező bizottságu jövő hónap elején ülést tart, melyen a részletes program megállapítatni fog.

— **A községi általános takarékpénztárnál** lovag Freyenstein Sztáma Antal ur elhalálozása által üresedésbe jött könyvelői állásra Martinkovits ur városi adópenztári ellenőr egyhangulag megválasztatott.

— **A szombathelyi-pozsonyi vasut** ezéjaira Vasvármegye közönsége 60000 frtot törzsrészvények alájegyzésére megszavazott.

— **Merelli Szombathelyen!** Merelli a híres anti-spiritista és gondolatolvasó, a szellemidéző Frou-Frou aszszonnyal Szombathelyre érkezett, hol e hó 24. és 25-én mutaták be a bűvészet terén szerzett tudománnyukat a nagy közönségnek, Szombathelyről két előadásra Köszegre fognak átrándulni, hogy bűvészetit tudományukkal ne csak a szombathelyi, hanem a községi közönséget is megoadítsák. Sok szerencsét kívánunk!

— **Pálinka-hős.** Szombathelyen, a kereszt-utcában egy asszonyság szorgalmasan hajtogatta a pálinkás üvegeket. A pálinkának e szorgalmas fogyasztója annyira neki tüzsedett, hogy a kereskedő e szavára: „most már elég a jóból” — neki ment a kereskedőnek és egy párszor hatalmasan czirógatta, továbbá az ablak-üvegeket egyenkint bevergette s úgy lármázott, hogy csak a megjelent rendőrök és az összesereglett nézők csillapították le a pálinkahős dühöngését.

— **Ifjui könnyelműség.** Egy 8—9 éves iskolás fiu pár nap előtt titkos módon öreg atyjától a ki különben bélyegáros, egy 5 ftos bélyeget eltolvajlott és egy másik kereskedőnek eladta. A kapott összegből különféle czukor és más enivalókat vásárolt 's iskola-társai közt elosztotta. A többek közül hamar akadt egy a kinek eme tette feltűnt, 's azonnal a tanítónak be is jelentette. Ennek következtében a fiu féltében a még megvolt 3 frtot apró darabokra tépte és elvetette; a tanítónak szigorú fellépésére a fiu a könnyelmű tettét bevallotta.

— **Öngyilkosság.** Sándor Károly szombathelyi csendőr e hó 22-én agyonlőtte magát. Öngyilkosságának okát még ez ideig nem sikerült kipuhatolni.

— **Szerencsétlenség.** A községnak e hó 14-én majdnem egy egész család esett áldozatul Szombathelyen. A szerencsétlenség a Kánhor családot fenyegette, hol a szobában használatban levő vaskályha kürtöje szétnyílt, mialtal a községnak a szobába ömlött s így a levőgőt fojtová tette, ugyannyira, hogy a család a hajnali órában már közel volt a megfulladáshoz. Ha a szomszédok észre nem veszik s ajtót ablakot ki nem

nyitnak, továbbá ha orvosi segély gyorsan nem érkezik, úgy az egész család menthetetlenül a községnak áldozata lett volna.

— **Ne nyúlj a máséhoz!** Paraisz István dorozslói gazda f. hó 20-án éjjel meglötte saját lakásán az ugyanottani lakos Biber Sándor ismert Don Juant. — A tettes maga jelentkezett. Ok: — keresd az asszonyt.

— **Titokzatos lövés.** Folyó hó 13-án Szombathelyen az estőli órákban — mint levelezőnk értesít — egy tisztes asszonyság a vasut felé haladott. A mint a szent-mártoni utcában, a Krammer-féle fa- és kőszén-raktárhoz ért, a raktár mellett árokban egy alakot látott, ki nagyon nyughatatlanul viselte magát. Feltűnt ez az illető asszonynak, s lenézett az árokba megnézendő, hogy mit csinál az ismeretlen alak. Ő azonban — az asszony legnagyobb rémületére — felkiáltott: ha szereti az életét, menjen dolga után, különben lövök”. Erre az asszony megijedt, futni kezdett s alig haladt pár lépést, a lövés eldördült. Hogy mi szándéka volt az illetőnek, lopási-e, öngyilkossági-e, vagy utonállási-e — (mert megjegyzendő, hogy Szombathelyen, a szent-mártoni utcában 7 órától kezdve csak elvétve látni egy-egy lelket, miert is a fent nevezett szándékok végrehajtására nagyon alkalmas) arról nem szól a krónika.

— **A dalárda-egylet** tegnap este megtartott álarozos-báljáról jövő számunk hoz tudósítást.

— **Megőrült.** Kozma József szombathelyi lakoson e hó 20-án örülesi rohamok mutatkoztak. E rohamok a szerencsétlen emberen többször is ismétlődtek, miert is elszállítása hatóságilag elrendeltetett.

— **Uj mazurka.** Sopanosits József szombathelyi mérnök, kitűnő zongorista, egy új „Mazurkát” irt, a melyet e hó 23-án Szombathelyen, a színház javára rendezett táncmulatságon mutattak be először. Az eredményről jövő számunkban.

— **Hirdetmény.** Vasvármegye 4603/881. számú szabályrendelete értelmében minden kert- 's szőlőtulajdonos felhivatik, hogy gyümölcs s egyéb fáit a rovaroktól folyó évi márczius hó végeig okvetlenül, különbeni következmények terhe alatt tisztítsa meg. Ezen rendelet szigorú ellenőrzésére a felügyelő-személyzet megfelelőleg utasított. Köszeg, 1889. évi február hó 6-án.

Tipka Ferencz, városkapitány.

— **Valóban nagy áldás** az emberiségre nézve s különösen azokra, kik ülő életmódot folytatnak vagy kevés mozgást csinálnak, Loser testvérek, budai Rákóczy-keserűvíze. Olvasóink nagy része bizonyára tapasztalta már magán a székduulás kellemetlen és kínos érzését, melyet a rendetlen emésztés szokott előidézni. Ha ez beáll, rendszeren egy vagy más szert szokás alkalmazni, de a mely hatás nélkül marad, mig valamely emberbarát a Rákóczy-keserűvizet nem hozza javaslatba. S ime, Ön egy kis pohár keserűvizet vesz reggel s ezzel ismét az előbbi munkakedvelő, életvidor emberré lesz, kitűnő étvágygal s friss jó egészséggel; e mellett természetes, hogy felebaráti kötelességének tartja szenvedő embertársának ezen biztosan ható s olesó egyetemes szert, melynek csodálatos hatását önmagán tapasztalta, jó lélekkel ajánlani. A föld legtávolabb zugáiban is, a hoi civilizált emberek laknak, a budai Rákóczy-keserűvizet, mint nélkülözhetlen háziszert, fel lehet találni, s ezen körülménynek lehet tulajdonítani, hogy Loser testvérek mind az öt világrészben főraktárokat állítottak. Hogy a budai Rákóczy-keserűviz kiváló tulajdonságait kel'5 világitásba helyezzük, utalunk a tizenkét kiállításra nyert díjakra és kitüntetésekre, nevezetesen Bécsben 1873-ban, Ujvidéken 1875-ben, Szegeden 1876-ban, Sydneyben 1879-ben, Székesfehérvárott 1879-ben, Melbourneban 1880-ban, Majna melletti Frankfurtban 1881-ben, Triesztben 1882-ben, Budapesten 1885-ben és Brüsszelben 1888-ban: utalunk továbbá a leghíresebb orvosok és vegyészek bizonyítványai és vegy-vizsgálataira, mint nemkülömben a híres londoni tanár dr. Tichborn Károly C. R. véleményére, mely szerint egyetlen forrás sincs, a mely oly bőséggben tartalmazna ásványosokat s hatásában oly biztos volna mint a budai Rákóczy-forrás. Végül mint kétségtelen bizonyítékát a budai Rákóczy-keserűvizforrás kiváló tulajdonságainak s hatásának csak azt az egy körülményt emlíjük fel, hogy valamint a siker általában irigységet kelt, a piratlan budai Rákóczy-víznek is támadtak irigyei, a kik kevésbé jótékony hatású vizeikre a budai Rákóczy-víz utánzótt etikettjeit ragasztják, s így hozzák azokat forgalomba, a mire a tisztelt közönséget már saját érdekében is, de a budai Rákóczy-keserűviz jó hírneve érdekében is, figyelmeztetjük s felkérjük, hogy a használat előtt meggyőződjen a sziveskedjék az etikett valódiságáról.

Irodalmi Csarnok.

Néhány titkos leveleske

Albertina Nagysága naplójából.

1888. Ujév napján.

Még soha sem imádkoztam oly andächtig és ergreifend, mint éppen ez új év napján. On ha ebben az évben meghaligatná az ég Seufzereimet?! — A mi Dorica szóbalányunk — maga a megtettesült durvaság — azt mondá, hogy templomba megy, hogy jó férjért imádkozzon; 's e mellett zum Staunen vig volt, mintha ganz überzeugt volna, hogy ez így lesz. — S valóban lehet is reménye, mert belebolondult valami logény. Hm, hány „kurmacherom” volt nekem! Ach mein Gott, mind olyan leichtfertige Menschen, egy sem akart nálam megakadni. Azért imádkozom jelenleg is, hogy férjhez mehessenek, ha nem is lesz a legjobb, csak logyen, én zufrieden leszek. Gott erhöre mich dieses Jahr. Istenem, hisz már 26 éves vagyok. — Jaj! tán csak nem hallgatódzott valaki; weil ich immer mások előtt állítom, hogy a tizenkilencedikben vagyok.

Január 12-én.

Sehogyan sem tudom magamnak megmagyarázni, was mit diésen „Dichter“ vorgeht. Ó szomszédurk. Igaz ugyan ő járatos házunkba, de oly félenk, schüchtern, hogy sehogyan se tudok kipréselni eine Liebeserklärung. Mir scheint, hogy fél közeledni hozzám. Hányszor néztem rá, úgy lopva „zum entzücken!“ Kezemet is megnyomta — azt gondoltam, hogy bezaubertam; de vergebens. Beszélgeték; én édes érzelmeimet sejtettem úgy von weitem, mert „Männer haben das Vorrecht“; de ő nem erklärte magát. Eközben érzem, hogy szemeiből egy könnyesepp hullott kezemre; vissza akartam tartani; de ő eifend eltávozott. — Merkwürdiger Dichter, aber ich muss ihm haben!

Január 18-án.

Ma levelet kaptam tőle. Er liebt mich! Épen most jutott eszembe, mily finom fiatal ember ő. Alles zum küssen. Meine Mutter állítja, hogy mindannyi „kurmacherom“ nem ér annyit mint ő. Sie ist fast selbst in ihm verliebt! Mondani szokja: Dieser oder Keiner. Ja dieser Mütterchen! Most vallotta meg nekem szerelmét. Aber mein Gott, das ist ja in ungarischen Wesen! Istenem in dieser harter, ungebildeten Sprache. No das schadt auch nicht. Er wird schon später anderst denken.

Január 20-án és folgende . . .

Hazaszeretetével plagol mindenképen akarva teremteni belőlem magyar leányt. Mütterchen állítja, hogy ős idők óta azok vagyunk; de nem tudjuk sem én, sem anyám, mit tesz az: magyar lenni. Ich thue aber alles, a mit verlangol!

Farsangkor.

Mutter kívánja, hogy ne járjak heuer bábra, hogy ez kränkolhatja. Gott! — mit csináljak mindég otthon? Er plagt mich fortwährend verseivel, verseivel, melyeket sehogyan sem tudok megérteni. Nem tudom mint fog e dolog végződni? Ich verstehe ihn nie! Ezekben a napokban olvasot valamit „az ember tragoediájában“ valami „Madách“ról. Er war ganz entzückt, néhány-szor megcsókolt, mir aber gähnte es. — Nevetséges dolgok ezek. Ich weiss selbst nicht, hová vezet ez! Seine überspannte Liebe, ehhez a házához, ez talán Ausgeburts seiner dichterischen Phantasie . . . Wunderbar . . .

Farsang után.

Meine Freundinen torkig jóllaktak a bálokkal, én pedig wie eine Nonne otthon ülök. Mutter beszéli — so gehts vor der Hochzeit! De ő még nem verbovalta kezemet. Mir scheint, hogy áuserolta, hogy semmi sicheres fölött még nem rendelkezik. De Mutter ezt jobban érti; ő ugyanis holnap Erkärungra fogja kényseríteni. En hiszem ennek főoka az, hogy nem tudok amolyan magyar honleány lenni. Er macht mir Vorwürfe, hogy nem beszélek magyarul, hanem csak németül. Ach mein Gott, ki tudna lemondani von dieser schönen, wohlklingenden, bezaubernder Sprache! Hogyan én magyarul beszéljek, mikor így nem tudom magamat kifejezni? Seit meiner Kindheit mindég németül beszéllek! Két hét óta nem láttuk. Mutter elküldé szolgálónkat lakásába, megnézendő mi baja lehet. Ez nem találta otthon. A háziak azt mondák, hogy er ist verroist.

Március 16-án.

Drei Tage már itt van s még nem látogatott meg bennünket. Mutter igen okos levelet irt néki. Először dicséri, wie glücklich hatte magát geschätzt, ha olykor besucholna bennünket. Hogy távolléte közben három fiatal ember anhaltot kezemért, de ő nem akart arról semmit sem ballani — mert Vertrauennal viseltetik iránta. Zitternd vártuk feleletét. Mit fog felelni. Ach da kommt schon die Mutter mit einem Schreiben in der Hand. Das wird wahrscheinlich räm adressirt. Gott, ich vergehe vor Freude! . . .

16-án este.

Ich bin verloren! Unglück über Unglück. Háromnak, a ki kurt csinált ugyanazt irta Mutter mint a Dichterne, ezek ugyanazt felelték mint ő. Először a Dichter levelét bontá fel Mutter. Er, mint rendesen versben ír, melyek minden ujságban meg szoktak jelenni. Gott! was soll ich anfangen! Er wirft mir vor, hogy nem lehetek az övé, mert nem foghatom fel seine phantastischen Ideen. — Ha Welch eine bittere Ironie! Ich lese még egyszer a levelet, bevor ich in das Kloster gehe. Nur schad, hogy ezen verseket megértém, még az előbbieket nem tudtam versteholni.

Irta: Hegedüs József.

Felelős szerkesztő: Csorba Géza.
Kiadó-laptulajdonos: Feigl Gyula.

♦♦♦ Egy jó könyv. ♦♦♦

..... A küldött könyv útmutatásai ugyan rövidék és vélesek, de mintha csak a gyakorlati használatra termettek volna; nekem és családomnak a legkülönbözőbb betegségi esetekben igen kiváló szolgálatokat tettek! Így és hasonlóképen hangoznak a köszönőiratok, melyeket Richter kiadó-intézete „A Betegbarát“ című, rajzokkal ellátott könyv elküldéséért majdnem naponként kap. Mint az ahoz nyomtatott s a szerencsésen meggyógyítottaktól származó értesítések tanúsítják, az abban foglalt tanácsok követése által még oly beteg is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben hosszú évek tapasztalatainak eredményei vannak letve, megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármi bajban is szenvedjen. Ki a becses könyvet megszerezni óhajta, az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot“ és pontos címet s címezze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe Lipszékben. — A megküldés ingyen történik.

364. és 770/88.

Árverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár és a községi takarékpénztár vegrehajthatónak **Unterecker György** rohoncai lakos végrehajtást szenvedő elleni 26 frt. 73 kr. adóhátralék és 100 frt. tőkekövetelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a községi kir. járásbíróság területén lévő **Rohoncz** község határában fekvő a rohonci 309. sz. tjkvbe felvett 731. hsz. 23. összeírásai számu házra 160 frt. ugy a 4081. hsz. zántóra 14 frtiban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1889-ik évi április hó 14-ik napján délelőtti 10 órakor

Rohonczon a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1888-ik évi július hó 12-ik napján.
A községi királyi járásbíróság mint tkönyvi hatóság.

Hochsinger,
kir. aljárásbíró.

589/1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A községi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Baldauf szül. Kappel Rozina** Smidreiti és **Billisits János** községi lakos végrehajthatónak özv. **Schrancz Mártonné** szül. **Frühwirth Borbálya** rettenbachi lakos végrehajtást szenvedő elleni 130 frt. 50 kr. és 300 frt. tőkekövetelés és járuléai iránti végrehajtási ügyében a községi kir. járásbíróság területén lévő **Rettenbach** község határában fekvő a rettenbachi 45. sz. tjkvben felvett A. I. szs. 1—2 alatti 46. házzsámu zsellérbirtokra 493 frt. — a 97. hsz. rétre 89 frt. — a 392. hsz. zántóra 27 frt. — a 415. hsz. zántóra 31 frt. — az 570. hsz. zántóra 3 frt. — az 572. hsz. zántóra 33 frt. — az 594. hsz. erdőre 10 frt. és a 640. hsz. zántóra 27 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az

1889. évi május hó 6-ik napján délelőtti 10 órakor

Rettenbachon a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1888. évi október hó 22-ik napján.
A községi királyi bíróóság mint tkönyvi hatóság.

Hochsinger,
kir. aljárásbíró.

H I R D E T É S E K .

Fog-Elixir, fogpor és fogpasta a főtisztelendő és kegyes „Benedek-rendű“ szerzetesektől

Soulac-l apátság Girondében.
Prior: Dom Maguelonne.
2 arany érem:
Brüssel 1860 — London 1864
A legmagasabb kitüntetések.
Feltalál: 1373-ban Pier. Boursaud
tatott: 1373-ban Prior által.

A főtisztelendő és kegyes „Benedek-rendű“-ek fog-elixirjének minden-napi használata, — egy pár esepnyi adag egy pohár vízben — megakadályozza a lyukas fog képződését és meggyógyítja a lyukas fogat, melynek fehér fényt és szilárdságot kölcsönöz, s a mellett a foghúst erősíti és épen tartja.

Olvasóinknak tehát tényleg szolgálatot teszünk, a midőn figyelmüket ezen régi és hasznos készítményre felhívjuk, a mely a legjobb gyógyszer és egyedüli óvszer a fogfájás ellen.

Ház alapított 1807-ben. **SEGUIN** Bordeaux 106 és 108.

Főügynök: **SEGUIN** Rue Croix de Sequey.
Kapható minden nevezetesebb illatszerárú-kereskedésben, gyógyszerárú- és gyógyszerárú- (drogue) kereskedésekben.

Sós-borszesz.

Tisztelt vevőimet tisztelettel vagyok bátor figyelmeztetni, miszerint, mint tudomásomra jutott sós-borszesz-utánzatok még ma is 80 és 40 kr-ért árusítanak, mi csakis a sós-borszesz minőségének rovására történhetik, mert a felemelt adók és vámok folytán megfelelő minőségű sós-borszeszt a régi áron adni nem lehet.

Azon sós-borszesz-utánzatok, melyek is olcsón juttatnak forgalomba, nem francia szeszszel készítettnek, sőt a közönséges szesz meghígítása folytán alacsony foktartalmuk s így meg nem felelhetnek azon ezéloknek, melyekre szárvá vannak, a mi főleg a fogyasztó közönség hátrányára történik, mert ha a sós-borszesz nem francia szeszből vagy finomított teljes foku szeszből készült, ugy az — használata esetén — nem lehet kielégítő.

Minduntalan értesülök magánfelektől oly körülményekről, melyek az ily olcsóbb és gyengébb minőségű sós-borszesz-utánzatok általi megtevésztést panaszolják, sőt: hogy némely elárúsítók az ily utánzatokhoz az én „Használati utasítás“ könyvecskémet adják. Miért is ujólag figyelmeztetem t. vevőimet, hogy tiszta minőségű sós-borszesz-készítményemet, melynek ismertető védjegye az üvegen levő címke házám látképevel, 319. és 320. bejegyzési számmal s saját nevemmel kidomborított önkupakkal van ellátva — az olcsóbb és gyengébb minőségű utánzatokkal össze ne téveszsze. A silány utánzatok által még Angliában is megtörtént, hogy dr. Lee, a sós-borszesz jeles feltalálójának készítménye, vesztett népszerűségéből, míg a közönség meg nem tudja, s ki nem küszöbölte az utánzatok használatát.

Brázay Kálmán.

Üzlet-megnyitás!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni hogy

Kőszegen, a császár-utca 721. sz. Dr. (Waisbecker-féle házban)

egy uri

ruha-raktárt

nyitottam.

Midőn ígérem, hogy legdivatosabb kelmék, kitünő áruk és legolcsóbb árak által törekedni fogok a nagyérdemű közönség megalógedését kiérdemelni, egyuttal bátorodom üzletemet a kegyes általános pártfogásnak alázattal ajánlani.

Kiváló és alázatos tisztelettel

Freiberger Ferencz,

szabómester

Kőszegen.

A m. kir. államvasutak gépgyára

legujabb szerkezetű és minden tekintetben felülmulhatlan

gyakortatilag legjobbaknak bizonyult

6—8 és 10 löerejű lokomobiljait
fa-, szén- és szalmafütésre, valamint
48" 54" és 60" széles vaskeretű gőzcseplő-gépeit

kedvező feltételek mellett ajánlja

Fehér Miklós,

a magy. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöke,
Budapest, Üllői-út 25. sz., „Köztelek“.